

blikket. Hvis jeg ikke huster fejl, opgjorde den ærede Konsejlspræsident Understkudet paa det foreliggende Budget til $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. i alt Fald over $4\frac{1}{2}$ Mill. Men det rørte for Resten ikke den højtærede Finansminister i nogen som helst Maade; han mente, at det var et Understud, som meget vel kunde dækkes af Kassebeholdningen selv i en Række af Aar. Tager jeg ikke fejl, tør jeg sige, at det er med en rund Sum mindst 30 Mill., den højtærede Finansminister i de senere Aar har forringet vor Status med. Naar Forholdet altsaa er dette, at vi her i Tinget kan overveje saa meget, som vi lystte, afstemme saa meget vi lystte, afseje Budgettet for at bringe Balance til Beje, men at Resultatet saa bliver det, at Regeringen, straks efter at vi ere rejste hjem, slaar alle vore Balancer i Stykker og laver sin egen, saa siger jeg, at der i alt Fald for mig ikke er stor Interessje ved at gøre disse Balancer. Jeg ved heller ikke, hvorpaa det ærede Medlem fra Møen støtter sin Mening om, at vi kunde paaregne et Overstud af omtrent 1 Mill. Kr. Og saa disse Beregninger tror jeg ikke have noget Værd. Vi saa sidste Samling, hvorledes der spillede Bold med de allervigtigste Anliggender og mange Millioner, hvorledes vi her lavede Skatteforholdene om paa en Maade, der varierede mellem 3 og 5 Mill. Jeg siger, at naar man lovgiver paa den Maade, og naar man staar over for noget saa usikkert, som Lovgivningen for Djeblillet er i dette Ting, saa forstaar jeg ikke, hvordan man med Nytte kan gøre en Balance op med 1 Mill. Kr. Overstud. Hvis det nu stikker ærede Medlemmer, at de ville have en ny, social Reform ligesom den i Fjor, lægger den jo flere Millioner til. Da vi kom sammen i Fjor paa denne Tid, tror jeg ikke, nogen i Mjertallet drømte om, at vi skulde have en Alderdomsforsjorgelse. Hvis jeg ikke huster fejl af det ærede Medlem fra Møens indledende Foredrag i Fjor, stillede han da de sociale Reformer i den Række, at han først vilde have sikret de syge, saa de ulykkelige og til sidst skulde Alderdomsforsjorgelsen komme. Jeg tror, det var den Række, det ærede Medlem da vilde have gennemført. Og saa saa vi i Løbet af 14 Dage eller maaske kortere Tid, hvorledes man vendte hele denne Arbejdsplan paa Hovedet og tog Alderdomsforsjorgelsen først, og saa sagde, at nu kunde hyge komme en anden Gang. Jeg siger, at over for den Slags Tilfældigheder i Lovgivningen, som ogsaa i allerhøjeste Grad berører det finansielle Resultat, forekommer det mig at være et lidet nyttigt Arbejde, at give sig til at tælle op de Summer, som Finansministeren har stillet

op paa Budgettet. Det, som er vist, og som tillige er trist, det er, at vi her i Landet i en Række af Aar have ført en Husholdning, der forringer vor Status med flere Millioner om Aaret. Og endnu mere trist er den Sindsro, hvormed den ærede Finansminister ser paa det. Jeg ved, at der er ærede Medlemmer, som jeg ellers deler politisk Mening med, der finde, at det er en særdeles hensigtsmæssig Politit at tømme Statskassen. Man gaar selvfølgelig ud fra, at naar den ærede Minister har naaet Bunden af Kassen, vil han komme i Forlegenhed, og saa vil han blive nødt til i højere Grad at sætte Pris paa dette Ting, end han hidtil har gjort. Jeg tror ikke paa dette Argument. Naar Regeringen har fundet det grundlovs-mæssigt at raade over alle de Millioner, der ligge i Statskassen, uden at spørge om dette Tings Bøtum, tvivler jeg heller ikke om, at den samme Regering vil finde Midler til at skaffe nye Penge, hvis den har naaet Bunden i Statskassen. Jeg kan ikke se, at der principielt er nogen Forskel paa, om Regeringen paa egen Haand benytter de 60 Millioner, som den for nogle Aar siden havde liggende i Statskassen, eller om den udskriver andre 60 Millioner, der for Tiden ligge i Statteydernes Lommer. Begge Dele ere, som Sagen staar for mig, evidente Krænkelser af Bevillingsretten; naar man kan krænke den paa den ene Ved, saa kan man saa vist ogsaa krænke den paa den anden. Derfor tror jeg ikke, der er nogen Styrke i den Politit, der gaar ud paa at hjælpe Regeringen med at tømme Statskassen. Der er desuden tilbage Hensynet til, at der forhaabentlig kommer en Tid efter denne. Det er dog ikke sikkert, at dette Regimente bestaar til evig Tid; i alt Fald er det da sandsynligt, at Personerne ikke ville gøre det. Jeg siger, der kommer dog vel en Tid efter denne, og ingen ved her, hvem der faar Ansvar for den næste Administration. Lagtet det jo nok ser ud til, som om den Side af Salen, hvor Ministeriet nu sidder, til evig Tid skulde beholde Regeringen, tror jeg det ikke. Det gaar her som i andre Forhold: i Dag i Høiden, i Morgen et andet Sted! Det kunde hændes med det nuværende Regimente her i Landet ligesaa, og saa siger jeg: der kommer nogen efter denne Regering, og saa vilde det efter min Mening være en Ulykke for Efterfølgerne, hvis de skulde overtage en tom Statskasse. Jeg tror ikke, det er en sund Finanshusholdning og heller ikke nogen god demokratisk Politit, at søge at øse ud af Statskassen til Forsmaal, som man ikke billiger. Jeg vilde, hvor lidet jeg end sætter Pris paa den ærede